

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 24.6.2013
COM(2013) 438 final

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o vyhodnocení pokroku ve vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o vyhodnocení pokroku ve vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

Tato hodnotící zpráva byla vypracována podle článku 3 rozhodnutí Rady č. 2003/530/ES ze dne 16. července 2003 o slučitelnosti podpory, kterou má Italská republika v úmyslu poskytnout svým producentům mléka, se společným trhem. Podle uvedeného článku podávají příslušné italské orgány Radě a Komisi každoročně zprávu o pokroku, kterého dosáhly při vymáhání částky splatné producenty v podobě doplňkové dávky za období 1995/96 až 2001/02. V této zprávě se uvádí posouzení Komise týkající se pokroku ve vymáhání pohledávek v roce 2011, o kterém Komisi informovaly italské orgány, a to jak pohledávek, na něž se vztahuje rozhodnutí Rady č. 2003/530/ES, tak i těch, na něž se uvedené rozhodnutí nevztahuje.

Podle článku 1 uvedeného rozhodnutí podpora spočívá v platbách částek splatných producenty mléka v podobě doplňkové dávky za mléko za období 1995/96 až 2001/02, které provádí Italská republika ve prospěch Unie, a uvedeným producentům tak umožňuje, aby svůj dluh spláceli formou odložené bezúročné platby po dobu několika let. Tato podpora je výjimečně považována za slučitelnou se společným trhem pod podmínkou, že:

- producenti splácejí částky v plné výši formou rovnoměrných ročních splátek a
- doba splácení nepřesahuje 14 let, počínaje dnem 1. ledna 2004.

Podle článku 2 rozhodnutí se podpora uděluje pod podmínkou, že Itálie ohlásí celkovou výši doplňkové dávky za dotčená období EZOZF a odečte zůstatkový dluh v podobě tří rovnoměrných ročních splátek od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, listopad 2004 a listopad 2005.

Itálie řádně oznámila celkovou výši doplňkové dávky za dotčená období dopisem ze dne 26. srpna 2003.

Zbývajícím dluh byl řádně odečten od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, 2004 a 2005.

Podle článku 3 rozhodnutí podávají příslušné italské orgány Radě a Komisi každoročně zprávu o pokroku, kterého dosáhly při vymáhání částky splatné producenty v podobě doplňkové dávky za období zahrnující hospodářské roky 1995/96 až 2001/02.

Dopisem agentury AGEA ze dne 5. listopadu 2012 předložily italské orgány Komisi podle uvedeného ustanovení osmou zprávu týkající se splátky za rok 2011.

Platba dávky v rámci režimu plateb formou splátek stanoveného v roce 2003

Z ohlášeného počtu 22 893 producentů momentálně dlužících dávku za sedm období, na která se vztahuje rozhodnutí Rady, kteří však obdrželi od vnitrostátních soudů příkaz o pozastavení plateb až do doby, než budou vynesena konečná rozhodnutí, se 15 431 rozhodlo dávku splácet formou splátek. Skutečnost, že si zvolili možnost splácet formou splátek, znamenala ukončení všech probíhajících soudních sporů. Neprovedení jakékoliv roční splátky bude mít dále za následek vyloučení z režimu s tím, že producentům bude následně zabavena celková splatná částka včetně vzniklého úroku.

Všech 15 431 zúčastněných producentů dlužilo v roce 2004 před zaplacením první splátky celkem přibližně 345 milionů EUR, což představuje zhruba čtvrtinu celkové výše dlužné dávky ze strany producentů. Z toho tudíž vyplývá, že na režim se rozhodl přistoupit vyšší počet producentů, na něž připadá nižší jednotlivé překročení dodávek. Na druhé straně producenti s výraznějším jednotlivým překročením dodávek (asi 8 000 producentů, kteří na dávce splatné za sedmileté období dluží přibližně 1 miliardu EUR) raději zvolili možnost na režim splátek nepřistoupit. Je však třeba zdůraznit, že italské orgány v roce 2011 obdržely kolem 53 nových žádostí o platby ve splátkách, což odpovídá zhruba částce 1,2 milionu EUR.

Osmá splátka byla splatná 11 296 producenty do 31. prosince 2011, a to v celkové výši 24 339 082,69 EUR. Ověřování italskými orgány ukázalo, že 11 153 producentů během roku 2011 řádně splatilo částky v celkové výši 23 919 444,43 EUR. To znamená, že osmou splátkou splatilo 98 % producentů včas 98,3 % dávek. Včasná platba první, druhé, třetí, čtvrté, páté, šesté a sedmé splátky byla dříve zaznamenána v odpovídajícím pořadí ve výši 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 %, 96,2 % a 90,5 % splatných částek. Celková dlužná dávka vybraná v prvních osmi splátkách tak činí přibližně 200 milionů EUR (tj. asi 98 % celkové dlužné částky).

Ačkoliv uvedené číselné údaje naznačují, že zúčastnění producenti mají zájem na tom, aby splnili své závazky, Komise se domnívá, že návazné sledování případů, ve kterých nebyla platba zaznamenána ve stanovené lhůtě, je prvořadým ukazatelem míry odhodlání orgánů zajistit správné dodržování podmínek režimu a v konečném důsledku výběr splatné dávky v plné výši.

V případě osmé splátky nebyly u zbylých 143 producentů zaznamenány platby ve výši 419 638,26 EUR.

V sedmém splátkovém období splátku nezaplatilo 604 producentů, což na konci roku 2010 odpovídalo částce 2 291 279,38 EUR. Podle informací získaných od italských orgánů byly za účelem vymáhání celé dlužné částky včetně úroků mimo režim plateb formou splátek všechny tyto případy oznámeny centrálními orgány příslušným orgánům regionálním.

Později se ukázalo, že ze 604 producentů, u nichž se mělo za to, že nezaplatili, skutečně nezaplatilo pouze 59 producentů. Pro tyto producenty byla zrušena možnost platit ve splátkách a bylo zahájeno vymáhání pohledávek.

Podniky, v jejichž případě byla zrušena možnost plateb ve formě splátek

Osm let po zahájení režimu plateb formou splátek v roce 2003 byla možnost takto splácet zrušena celkem 457 podnikům, přičemž celkový dluh rozdělený do splátek dosáhl výše

17 304 432,75 EUR, z čehož částka 3 928 355,38 EUR byla splacena formou splátek před tím, než byla tato možnost zrušena.

Částka 1 936 037,85 EUR byla splacena po zrušení, celkový zůstatkový dluh zbývajících 307 podniků tedy činí 11 460 765,30 EUR.

Z těchto údajů vyplývá, že úsilí vynaložené italskými orgány při vybírání odpovídajících dávek zdaleka není uspokojivé. Producenti mléka kromě toho museli stáhnout své žaloby u italských soudů, aby se mohli účastnit režimu splátek. S ohledem na tuto skutečnost se zdá, že nedostatečné vymáhání není způsobeno případnými dlouhými dobami soudních řízení, avšak spíše neschopností italských orgánů účinně tyto částky vymáhat.

Dopady na státní podporu

Dne 11. ledna 2012 Komise rozhodla o zahájení formálního vyšetřovacího řízení¹ podle čl. 4 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES², v souvislosti s italským právním předpisem *decreto-legge* č. 225 ze dne 29. prosince 2010 po novelizaci změněného na zákon č. 10 ze dne 26. února 2011, jímž byla prodloužena lhůta pro zaplacení dávek za hospodářské roky 1995/96 až 2001/02 (splatných v zásadě k 31. prosinci 2010 podle režimu z roku 2003 schváleného rozhodnutím Rady č. 2003/530/ES) do 30. června 2011 (viz čl. 2 odst. 12 duodecies). Toto odložení údajně představuje zneužití podpory schválené Radou v souladu s čl. 1 první odrážkou rozhodnutí Rady 2003/530/ES, podle níž musí být splátky hrazeny na ročním základě, a představuje tak novou státní podporu, která je protiprávní ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999.

Splatná dávka, která nebyla začleněna do režimu plateb formou splátek z roku 2003 nebo do systému vyplacení dlužných dávek z roku 2009

Bylo poukázáno na poměrně nízký stupeň vymáhání v rámci režimu plateb formou splátek stanoveného v roce 2003 a systému vyplacení dlužných dávek z roku 2009 (s úrokovou sazbou rovnající se referenční sazbě pro Unii zvýšené o několik procentních bodů) s ohledem na výši splacených dávek. Celková částka dávky, která byla začleněna do režimů z let 2003 a 2009, činí 432 milionů EUR, přičemž přibližně tři čtvrtiny z celkové zbývající dlužné částky nezaplacených dávek pro období 1995/95–2008/09 (odpovídající 1,831 miliardám EUR) nebyly do režimu splátek začleněny. Převážná část dávky, na kterou se nevztahují režimy z let 2003 a 2009, je v současnosti předmětem sporu u italských soudů. Celková dlužná dávka vybraná mimo režimy splátek zatím dosahuje 205 milionů EUR (z celkové částky splatné dávky ve výši 1,831 miliard EUR).

Ve svých předchozích hodnotících zprávách předložených Radě Komise vyjádřila názor, že výroční zprávy předkládané Itálií by měly konkrétně popisovat stav probíhajících soudních sporů, jež se vztahují na sedm dotčených období, a že by měly poskytnout podrobné údaje potvrzující, že producenti, jejichž námitky vůči splácení byly zamítnuty, platbu uhradili. Bez těchto údajů Komise nemůže v souvislosti s vymáháním té části dávek, která nebyla začleněna do režimu plateb formou splátek, náležitě sledovat pokrok.

---

¹ Úř. věst. C 37, 10.2.2012, s. 30.

² Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

Komise uvítala informace uvedené ve zprávě italských orgánů o osmé splátce, které se týkají současné celkové situace ohledně dávek.

Údaje poskytnuté italskými orgány nicméně ukazují, že při vybírání vymahatelné dávky bylo dosaženo pouze nepatrného pokroku. Částky dávek, proti nimž byly vzneseny námitky a které byly přesto potvrzeny soudem, nebo jež jsou předmětem probíhajících právních sporů, avšak v jejichž případě nebyly vydány příkazy k pozastavení, odpovídají ve skutečnosti přibližně 764 milionům EUR. Z těchto vymahatelných dávek byla skutečně vybrána částka odpovídající přibližně 81 milionům EUR a dlužná částka, která dosud nebyla uhrazena, představuje 683 milionů EUR. V případě období, na něž se vztahuje rozhodnutí Rady, lze konstatovat, že skutečně bylo vybráno 11 % požadovaných a v současné době vymahatelných částek. Stejný procentní podíl lze rovněž zaznamenat za celé období 1995/96–2008/09.

Komise s velkým politováním konstatuje, že pokrok při výběru té části dávek, která není začleněna do režimu plateb formou splátek z roku 2003 ani do systému vyplácení dlužných dávek z roku 2009, je pomalý. Pomalý pokrok souvisí jednak s délkou soudních řízení, jednak s dlouhou dobou vymáhání částek v případech, kdy soudní spor už skončil (z 372 milionů EUR bylo po vyhraných soudních řízeních vybráno asi jen 34 milionů EUR). Kromě toho údaje představující výběr dávek, které ve skutečnosti nikdy nebyly předmětem sporu, a jsou tedy okamžitě vymahatelné, ukazují na nedostatky ve skutečném procesu výběru (v případě kvótového období pro mléko 1995/96–2001/02 nebylo z dávky ve výši 76 milionů EUR, která nikdy nebyla zpochybněna, dosud vybráno přibližně 25 milionů EUR, takže lhůta splatnosti pro nevybrané dávky již uplynula před více než 10 lety). Vzhledem k tomu, že v této záležitosti zjevně nedošlo k žádnému výraznému pokroku, nabízí se nutně otázka nedbalosti při výkonu povinností.

Komise nadále pečlivě sleduje proces vymáhání částek v Itálii, a to zejména vymáhání dávek, na které se nevztahuje režim plateb formou splátek. Útvary Komise několikrát italské orgány na svá zjištění (včetně negativních komentářů) upozornily a vyžádaly si podrobné informace o různých hlediscích týkajících se vymáhání dávky za mléko a stanoviska italských orgánů k nevyřešeným řízením před italskými soudy.

Závěr

Komise se domnívá, že pokrok, jehož dosáhly italské orgány při vymáhání částek splatných producenty, kteří se rozhodli přistoupit na režim splátek schválený v roce 2003 Radou na období 1995/96 až 2001/02, je důkazem přiměřeného řízení režimu.

Pokud jde o výši dávek, které nebyly začleněny do režimů plateb formou splátek a o něž je veden spor u italských soudů, Komise již vyjádřila ve svých hodnotících zprávách předložených Radě v roce 2010, 2011 a 2012 svoji nespokojenost s nesmírně pomalým pokrokem při vymáhání dávek v souvislosti s mléčnými kvótami a je toho názoru, že vymáhání dávek je třeba podstatně zlepšit.

Z informací, které poskytly italské orgány ve své zprávě o osmé splátce, je patrné, že přes některá zlepšení nelze zaznamenat žádný významný nový pokrok ve vybírání dávek, které nebyly začleněny do režimů plateb formou splátek, a účinnosti práva EU vzhledem k tak

velkému množství po tak dlouhou dobu nezaplacených dávek nebylo v tomto případě ani zdaleka dosaženo.